

LA RETALLADA EN LOS PRESUPUESTOS DE COOPERACIÓN EVIDENCIEN LA FALTA DE COMPROMÍS REAL DELS GOVERNOS ESTATAL I VALENCIÀ EN LA LLUITA CONTRA LA POBRESA

Només en l'any 2009 s'ha estimat que existeixen 90 milions més de persones en situació de pobresa extrema i la xifra total ja s'aproxima als 1.400 milions en tot el planeta, de les quals el 70% són dones. A més, a causa de la crisi alimentària, s'han superat per primera vegada els 1.000 milions de persones afectades per la fam. I davant d'esta situació: els països rics seguim incomplint any rere any el compromís en la lluita contra la pobresa.

S'ha complert un any de la firma del Pacte Valencià contra la Pobresa per tots els grups polítics representats en les Corts Valencianes al temps que travessem uns moments on es qüestiona la solidaritat amb retallada de l'Ajuda Oficial al Desenvolupament per part del Govern d'Espanya i de la Generalitat Valenciana.

La recent i escandalosa retallada en el pressupost dels projectes de cooperació de 6 milions d'euros, qüestiona l'existència d'un verdader compromís del govern Valencià pel que fa al compliment del Pacte Valencià contra la Pobresa. La retallada global de cooperació ascendeix a 29,6 milions d'euros, un 45 % respecte l'any 2009, la qual cosa suposa allunyar-nos cada vegada més del 0,7% compromés en la Llei de Cooperació al Desenvolupament, aprovada per les Corts Valencianes en 2007 i en el Pacte Valencià contra la Pobresa. En este any 2010 ens quedem en el 0,21% dels pressupostos.

La decisió del Govern d'Espanya de retallar 800 milions d'euros per a Ajuda Oficial al Desenvolupament, amb l'objectiu de reduir el dèficit de l'administració central de l'Estat, suposa una greu contradicció amb el compromís ferm d'assolir el 0,7% de la RNB en 2012 plasmat en el Pacte d'Estat contra la Pobresa i s'allunya del compromís del govern davant la Unió Europea de destinar enguany el 0,51% de la RNB espanyola per a Ajuda Oficial al Desenvolupament.

Més que mai, cal defensar la solidaritat amb els països i els pobles empobrits. Reduir l'ajuda al desenvolupament humà és radicalment inadmissible.

CARITAS IN VERITATE, número 60

En la busca de solucions per a la crisi econòmica actual, l'ajuda al desenvolupament dels països pobres ha de considerar-se un verdader instrument de creació de riquesa per a tots. ¿Quin projecte d'ajuda pot prometre un creixement d'un valor tan significatiu —fins i tot per a l'economia mundial— com l'ajuda a poblacions que es troben encara en una fase inicial o poc avançada del seua procés de desenvolupament econòmic? En esta perspectiva, els estats econòmicament més desenvolupats faran el que es puga per destinar majors percentatges del seu producte interior brut per a ajudes al desenvolupament, tot i respectant els compromisos que s'han pres sobre este punt en l'àmbit de la comunitat internacional. Ho podran fer també revisant les seues polítiques internes d'assistència i de solidaritat social, aplicant-los el principi de subsidiarietat i creant sistemes de seguretat social més integrats, amb la participació activa de les persones i de la societat civil. D'esta manera, és possible també millorar els serveis socials i assistencials i, al mateix temps, estalviar recursos, eliminant balafiaments i rendes abusives, per a destinar-los a la solidaritat internacional. Un sistema de solidaritat social més participatiu i orgànic, menys burocratitzat però no per això menys coordinat, podria revitalitzar moltes energies hui adormides en favor també de la solidaritat entre els pobles.

Per a llegir .....***“Del conflicto a la reconstrucción. Perspectivas de Paz en Afganistán”******Cáritas Española Editores. 2010***

Els seminaris sobre Conflictos Oblidats organitzats per Càritas Comunitat Valenciana en novembre de 2009 ens aporten ara valuoses reflexions que no fan sinó confirmar la necessitat de rescatar de l'oblit la tragèdia quotidiana de violència i injustícia que colpeix milions de persones. Amb esta publicació volem acostar el dolor d'altres pobles i interpel·lar les nostres decisions personals, col·lectives, econòmiques, valorant quina part de responsabilitat pot tindre la nostra societat en la gènesi i manteniment de molts d'estos conflictes.

Estes pàgines se centren en particular en el conflicte d'Afganistan, que pot no resultar oblidat com notícia per als mitjans de comunicació, però sí com realitat d'un poble oprimat que pateix.

Per a reflexionar

«L'obra mestra de la injustícia és semblar just sense ser-ho»

Plató